

[Birte Weisse]

klameindtægter hjem til radio- eller tv-stationen. Og den vil helt uhemmet kunne omtale og skamrose sin egen radio- eller tv-station i den daglige avis. Det vil i praksis betyde, at den niche, der bliver tilbage til andre i det lokale samfund, hurtigt bliver mindre og mindre.

Jeg har såmænd også kulturministeren lumsk mistænkt for, at han godt ved, det vil gå sådan. Derfor har kulturministeren også nogle udglattende ord i bemærkningerne til sit forslag, hvor der henvises til, at det lokale nævn skal sørge for, at den samlede programvirksomhed er alsidig.

Derfor er det vigtigt for os og et helt grundlæggende argument i denne diskussion, at det er et fromt, men tomt ønske, at kombinationen af reklamefinansiering og sendetilladelser til dagbladene medfører, at man vil være i stand til samtidig at udvikle alsidigheden og bredden i det samlede udbud. For langt de fleste steder vil markedsmekanismen i de eksisterende forhold komme til at betyde – og det har også noget at gøre med den helt oplagte konkurrencefordel, som de eksisterende blade har – at man simpelt hen ophører de eksisterende lokale bladmonopoler til også at gælde i anden potens.

For at sige det helt jævnt: Det er en udvikling, vi finder forkert, og det er baggrunden for, at vi synes, det er et ringe forslag, kulturministeren har fremsat. Hvis man skal sammenfatte det helt kort, kan det siges, at kulturministerens forslag ikke tjener det formål, der har båret hele lokalradio- og -tv-lovgivningen igennem. Dets gennemførelse vil i praksis betyde større snæverhed end den, vi kender i dag, og jeg tror, man meget hurtigt vil erkende, at det kan blive det afgørende grundskud for de intentioner, der lå bag lokalradiolovgivningen. Eftersom det var en socialdemokratisk regering, som gennemførte det, lad mig bare kalde det opsigtsvækkende brud på det mediemonopol, der eksisterede i forvejen, synes vi selvfølgelig, det er en forkert udvikling, kulturministeren står for her.

Det brud, der skete, var en slags dobbelt-smæk. Man brød nemlig for det første Danmarks Radios monopol, men man brød også det, man kan kalde de professionelle meningsmageres monopol. Og hvis man følger kulturministerens forslag, vil det hele blive indsnævret igen.

Om forslagens detaljer skal jeg kun sige to ting. For det første synes jeg for radioens vedkommende, at der er meget lidt besked om, hvordan man vil afgrænse reklamen fra det redaktionelle stof. Der står i bemærkningerne, at reklamerne i lokal-tv skal sendes i blokke. Men for radioens vedkommende er der blot tale om, at der under hensyn til mediets karakter skal skabes en klar afgrænsning af reklamestoffet. Jeg vil gerne spørge kulturministeren, hvad den kryptiske formulering egentlig betyder. Når der ikke er tale om blokreklame, hvad er der så tale om? Jeg gætter på, at der bag denne formulering simpelt hen ligger den kendsgerning, at radioreklame for at være interessevækkende skal være meget påtrængende og meget iørefaldende. Derfor vil jeg gerne spørge, hvor langt ministeren vil gå, for at der også skal være penge at hente i radioreklame.

Det kan vel næppe undre, at jeg ligesom flere andre ordførere her også synes, at vores forslag er bedre. Det tager udgangspunkt i den samme argumentation, som ligger bag den trekvarte milliard kroner, man giver til den trykte presse, og som vi drøftede lidt tidligere.

Dernæst skal jeg sige en smule om den sammenknytning, vi i forslaget har lavet til revisionen af TV 2-lovgivningen. Socialdemokratiet og ikke mindst Det Radikale Venstre har i den lange lidelseshistorie, som man næsten kan sige at debatten om finansiering af de lokale æterbårne medier har været, gang på gang gjort opmærksom på, at TV 2 skal have fred i opbygningsfasen. Man har sagt, at en ny kanal skulle have mulighed for at finde sine egne ben og sit marked. Først og fremmest har man været optaget af, at en spredning af reklamemulighederne på mange flere hænder kunne gøre det problematisk for TV 2 at finde sit marked. Jeg tror endda, at den tidligere radikale ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, har kaldt indførelse af reklame i lokalmedierne på nuværende tidspunkt for benspænd i forhold til TV 2.

På den baggrund lyttede jeg selvfølgelig meget interesseret til, hvad fru Marianne Jelved havde at sige om det spørgsmål, for jeg har svært ved at forestille mig, at det argument, som jeg netop nævnte her, og som Socialdemokratiet og De Radikale hidtil har været fælles om, er blevet mindre relevant, siden vi drøftede det sidst. Mon ikke det tværtimod er blevet mere gyldigt nu, da det viser sig, at interessen for at reklamere i TV-Syd er vigende.